

Karių žygis Liuksemburge

Krn. Dalius DULKĖ, krn. Tomas MOGODIA, krn. Valius URBONAS

Gegužės 29–30 dienomis Dykircho (Diekirch) mieste Liuksemburge vyko kasmetis, jau 43-iasis, kariuomenės žygis „Marche de l’armee“. Dviejų dienų renginyje dalyvavo daugiau kaip 8600 žygeivių, atvykusių iš 23 valstybių. Savo šalims atstovavo Vokietijos, Belgijos, Prancūzijos, JAV ir kitų kariuomenių daliniai. Šiais metais žygyje dalyvavo 90 Lietuvos kariuomenės įvairių dalinių, Policijos mokyklos, Šaulių sąjungos, Karo akademijos pasiuntinių. Kartu su ats. vyr. psk. Vidmanto Genio suburtais entuziastais į kelionę vyko ir 4 kariūnai.

„Marche de l’armee“, arba „Armijos žygis“, – tai tarptautinis karių ir civilių renginys, kurį kasmet organizuoja visuomeninė organizacija „Amicale des Anciens Artilleurs Luxembourgeois“ (AAAL, liet. Senųjų Liuksemburgo artileristų draugija) ir Liuksemburgo kariuomenė. Pirmasis žygis įvyko 1968 m., o šiais metais žygeiviai čia susirinko jau 43-ąją kartą. Jiems buvo pasiūlyti 3 maršrutai – vienos dienos 12 km, 2 dienų po 20 km ir 2 dienų po 40 km žygiai kalnuota Dykircho miesto vietoje, kuri garsėja nepaprastai gražia gamta ir senomis pilimis. Šis žygis yra pripažintas tarptautinės žygeivių asociacijos „IML Walking Association“ ir atitinka aukščiausius jos standartus. „IML Walking Association“ kalendoriuje – visame pasaulyje, pradedant Europa ir baigiant Australija bei JAV, rengiami žygiai. Kiekvienas jų dalyvis apdovanojamas specialiu medaliu. Medalių juostelės skiriasi priklausomai nuo nuėjo atstumo. Kariai ir policijos pareigūnai turi teisę segėti praėjusio žygio medalį, kad ir kur tarnautų.

Pėsčiųjų žygiai rengiami visame pasaulyje, taip pat ir Lietuvoje (pvz., „Kęstutėnų“ ir „Ra-

Liuksemburgas

1944 metų birželio 6 d. „Overlord“ karinė operacija (D-Day)

Šiose kapinėse ilsisi 5076 Pirmajame ir Antrajame pasauliniuose karuose dalyvavę JAV kariai. Pats žymiausias čia palaidotas karys – keturių žvaigždžių JAV generolas G. S. Pattonas

dvilų keliais“). Bet renginys, apie kurį papasakosime, vyko Liuksemburge.

29 d. 7 val. prasidėjo pėsčiųjų žygis Liuksemburgo apylinkėmis. Trasa nelengva – 13 laipsnių statumo įkalnės, ilgos nuokalnės, kuriomis leisdamasis pavargsti ne ką mažiau nei kopdamas į kalną. Bet kraštovaizdis nuostabus, kas kelios dešimtys kilometrų stūkso kokia nors viduramžių pilis. Trasa nusidriekusi per senovinius, lyg iš paveikslėlių, kaimelius. Stiprybės teikė Lietuvos Respublikos ir Lietuvos istorinės vėliavos, kurias žygiuodami visą laiką nešėme. Keliavome per kalnus ir tarp uolų vingiuojančiais keliais – kartais atrodydavo, jog einame tuneliu. Žygiuodami Liuksemburgo apylinkėmis galėjome grožėtis gamta – upėmis, kalnais ir laukais, – kuri mus žavėjo ir stulbino.

Žygis truko dvi dienas. Per jas nuėjome 80 km (kasdien po 40). Mes, kariūnai, įveikėme ilgiausią pagal tarptautinius standartus atstumą – 80 km. Kelionė iki Liuksemburgo buvo varginanti, tačiau čia atvykti tikrai vertėjo. Įspūdžių neįmanoma aprašyti trumpame straipsnyje, tik galima keletu žodžių pasakyti – išvyka buvo nuostabi. Žavėjomės kraštovaizdžiu, matytu tik paveikslėliuose ir nuotraukose. Akis į akį susidūrėme su viduramžių pilių didybe – tiesiog jutome senovės dvelksmą. Antroji Liuksemburgo žygio diena prasidėjo panašiai kaip ir pirmoji – kėlėmės 6 val. ryto, o 7 val. jau turėjome išvykti. Tačiau buvo aišku, kad ji bus tokia pat turininga. Matysime išpūdingų peizažų, kalnų, pajusime žygio asfaltuotais keliais ir stačiomis nuokalnėmis nuovargį – kas blogiausia, nes kojos buvo atmuštos jau pirmąją dieną. Tačiau ir tai ne bėda. Kai nuvažiuota 1800 km,

Iš kairės: j. psk. Gintaras Kažėla, krn. Aleksandr Urniaž, krn. Tomas Magodia ir krn. Valius Urbonas

tikrai niekas net negalvojo pasiduoti. Keista, bet žygyje sutikome Lietuvos policijos mokyklos atstovus, tarp kurių buvo ir krn. D. Dulkės mokyklos draugas. Vis dėlto koks mažas pasaulis!

Viso žygio metu kariūnai T. Mogodia ir A. Urniaž nešė Lietuvos tautinę ir valstybės vėliavas. Iš pradžių dėl to net buvo kilęs ginčas, nes ši misija – didelė garbė. Kiti žygio dalyviai ir sutikti žmonės klausinėjo, iš kur mes ir kam atstovaujame. Ir kaskart nuskambėdavo aiškus atsakymas: „We are from Lithuania!“ Kai kuriems teko paminėti ir Baltijos regioną, tačiau dauguma buvo girdėję apie mūsų mažą krepšinio šalį. Žygio pabaigoje kartu su kitais delegacijos nariais uždainavę rikiuotėje „Oi neverk, motušėle“ ir „Vai ko nusižvengei“ sulaukėme trumpesniais nuotoliais žygiavusių lietuvių aplodismentų. Visi keturi sėkmingai ir gana greitai įveikėme trasą. Pasiekę finišą buvome apdovanoti žygio medaliais ir diplomais. Gavome du medalius: tarptautinio žygeivio ir oficialaus Liuksemburgo žygio dalyvio.

Išvažiavę iš Dykircho, nuvykome į Hamo (*Hamm*) miestelio 20,4 h plote įrengtas išpūdingas kapines, kur ilsisi 5076 I ir II pa-

sauliniuose karuose dalyvavę JAV kariai. Pats žymiausias čia palaidotas karys – keturių žvaigždžių JAV generolas G. S. Pattonas, žuvęs automobilio avarijoje 1945 m. gruodžio 21 d.

Žygis baigėsi. Lietuvos buvome be galo pasiilgę – nors Liuksemburge gražu, namie vis dėlto geriau. Visų kelionės išpūdžių neįmanoma aprašyti, bet trumpai galima pasakyti – išvyka buvo nuostabi! Nuoširdžiai norime padėkoti atsargos vyr. psk. Vidmantui Geniui už puikią organizaciją, o j. psk. Gintarui Kažėlai už turiningai praleistą laiką.

Nuotraukos autorių

